

ספר האותיות שלי

אפרים חי גילי

Ephraim Chai Goali
My Alphabet Book

All Rights Reserved

Copyright © 2022

כל הזכויות שמורות למחבר © תשפ"ג

עריכה וניקוד: יובל ניסני
איורים: ולדיק סנדלר
עיצוב כריכה וסדר הספר: יסמין ערמון
הפקה ועיצוב גרפי: ספרי ניב

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם,
לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או
בכל אמצעי - אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר - כל
חלק שהוא מהחומר שבספר זה. שימוש מסחרי
מכל סוג בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט,
אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

ניתן לפנות למחבר הספר במייל
אפרים חי גוילי: ecg.lili91@gmail.com

נדפס בישראל 2022

דרכי דב דבדון קוק

עידית טפריה

תאריך

כס"ד

גב ספר אריות ראיתי
גמתי בנעי מאב יא. אלהי
נמא כסא/נמא/נמא

ציעי רצא
אלא מא אנני ריי

וי אמתיזו

כסי זאעז אי ריקא

מתיקייז פא רבמייז בא

ספציז כסא/נמא/נמא

תעמ א זעא זעא ווען

זעניני אלו

ען כריכר זכ"א, זקא ז' אלו

ען אלו אלו סמ

סמ זג

לכרך את עמו ישראל באהבה

Rabbi Yitzchak David Grossman
Chief Rabbi of Migdal Ha'Emek
Member, Chief Rabbinate Council
Dean, Migdal Ohr Institutions

הרב יצחק דוד גרוסמן
רב העיר - מגדל העמק.
חבר מועצת הרבנות הראשית
נשיא מוסדות מגדל-אור

כפ"ד

כס"ד

נמי החנוכה תשפ"ג

לכבוד מנבדלניו חקיר והחשוב

ר' אפרים חי גולל חייץ

שלים רב לאותבי תורתך ואני למו מפשול

בנוע קיבלתי את החוברת "ספר אותיות שלי"

מעשה ידך להפאר מעט חכמות ורב האיות

דרכי הקנייה לילדים הרבים בלימוד האותיות

"אותיות מחכימות" בהמחשת ציורים וסיפורים חינוכיים לגיל חדר,

"חנוד לנער על פי דרכי"

תשואות חן חן.

חלחה וברכה בכל מעשה ידך

וכל אשר תעשה תשכיל ותצלח

בברכת החתרה
צ'א ד'א
הרב יצחק דוד גרוסמן

POB. 173
Migdal Ha'Emek ISRAEL 23101

Tel: 04-6541418
פקס: 04-6546847

ת"ד: 173
מגדל העמק 23101

ממליצים נוספים:

הרה"ג ציון בוגנים שלי"א

הרה"ג מרדכי מלכא רב העיר אלעד

הרה"ג יעקב שונזי רב בעדה המרדית

ועוד.....

הקדמה

עלה בראשנו רעיון ללימוד האותיות, בצורה חווייתית באמצעות סיפור על משמעותה של כל אות ואות. הילד יוכל להזדהות עם הסיפורים שמאחורי האותיות ולממש אותם במשחק מעצים ומלמד.

דוגמה: האות אלף - אלוף: לעודד את הילד להיכנס לדמות של האלוף, ולהיות מוצלח בכל אשר יעשה באותו יום.

אפשר לתת לו רעיונות לכל מיני אתגרים, שירגיש שהוא עומד בהם בהצלחה כמו אלוף, ולהזכיר לו כמה שיותר פעמים שהאות אלף זה אלוף.

האות בית - בית: בית זה חום ומשפחה.

אפשר להציע לילד לפרגן לאחים שלו מעבר למידה או להציע לו לארגן מפגש משפחתי נחמד שבו כל אחד יספר סיפור.

ספר זה הוא ספר חינוכי אשר גם מלמד את הילד ערכים טובים שטוב שיורגל בהם מהיותו קטן. במהלך כתיבת הספר, אספתי את מדרשי חז"ל אשר נוגעים למשמעות האות.

לכל אות ישנן משמעויות רבות, אך בחרתי דווקא את המדרשים הפשוטים על מנת שילד יהיה קל להתחבר לאות ולזכור אותה תוך למידת ערכים טובים לחיים.

להלן פירוט של המקורות שעומדים מאחורי הסיפורים של כל אות ואות:

אציג כאן מקור אחד או שניים, אף על פי שיש מקורות רבים והמון מה ללמוד.

האות אלף: ספר אותיות דרבי עקיבא נוסח א' באות א'

האות בית: ספר מגן דוד באות ב'

האות גמל: ספר מגן דוד באות ג'

האות דלת: ספר מגן דוד באות ד', המגן דוד מביא שם את שתי הלשונות של דלת ודלות

האות הא: היא ה' הידיעה כידוע, ועיין בספר הצופן באות ה'

האות וו: מגן דוד באות ו', וכן בספר אותיות הקודש באות ו'

האות זין: אותיות דרבי עקיבא בנוסח א' באות ז'

האות חית: ליקוטי מוהר"ן תורה א'

האות טית: אותיות דרבי עקיבא נוסח ג' פרק כט

אומר שם שזה מלשון "תט" כמו שכתוב "ותט האתון מן הדרך" בספר במדבר פרק כב פסוק כג באופן שמילה "תט" היא האות טית (חסרה י') שכן אפשר לקרוא טית גם בלי אות י' וידוע ששורש המילה הטיה הוא האות ט'.

האות יוד: ספר מגן דוד באות י'.

האות כף: ספר מגן דוד באות כ' ועיין בתהילים בפרק צח פסוק ח'.

האות למד: ספר מגן דוד באות ל'.

האות מם: ספר מגן דוד באות מ'.

האות נוו: אפשר לקרוא נוון גם עם ו' אחת כידוע. מסכת ברכות דף ד עמוד ב', דרשו אות נ' לנפילה. ובמסכת סוטא דף כב' עמוד ב', שכתוב מתנוונת והולכת בסוף היא מתה.

האות סמר: אותיות דרבי עקיבא נוסח א' אות ס'.

האות עין: אותיות דרבי עקיבא נוסח א' באות ע'.

האות פה: אותיות דרבי עקיבא נוסח א' באות פ'.

האות צדיק: בזוהר הקדמה לספר בראשית במדרש דרב המנונא סבא בדף ב' עמוד ב'. מופיעה בשני אופנים, גם צדי וגם צדיק, כי רומזים לעניינים שונים.

האות קוף: ספר אותיות לשון הקודש באות ק'.

אות ריש: נהגת בדיבור "ריש" וזה אותיות "שיר" למפרע מהסוף להתחלה וגם "רש" לשון ריש (חסרה י'), וזה תואם לשיר הבה נרעשה רש רש המוכר לילדים מפורים.

האות שין: אותיות דרבי עקיבא נוסח א' אות ש' שם מביא עניין "השן" וגם אפשר לקרוא שין ללא י'.

ובספר אותיות לשון הקודש מובאת האות שין בעניין "השינה" שכן האות שין היא אותיות ישן למפרע.

וכן אות שין חסרת י' היא השורש של המילה שנא או שונא.

האות תו: ספר מגן דוד אות ת'.

הָאוֹת א - אֵלוֹף

גַּם אַתֶּם תָּמִיד חֲלַמְתֶּם אֵיךְ זֶה לֵהִיֹּת אֵלוֹף?
אַתֶּם חֲיָבִים לְדַבֵּר עִם הָאוֹת א - וְזֶה מִמֶּשׁ דְּחוּף!
כִּי אֵיךְ לֹא בַמְקֵרָה הָרֵאשׁוֹנָה מִבֵּין הָאוֹתִיּוֹת -
כְּמוֹ כָּל אֵלוֹף, גַּם הִיא בְּרֵאשׁ תָּמִיד צְרִיכָה לֵהִיֹּת,
וְאִם בְּעֵינֵיכֶם לֵהִיֹּת אֵלוֹף זֶה נִהְדָּר,

אַתֶּם דּוֹמִים מְאֹד לְאוֹת א - שֶׁהִיא מְצַלַּחַת בְּכָל דְּבַר!

הָאוֹת בֵּית - בֵּית

כָּל מִי שְׁאוֹהֵב אֶת הַמְשֻׁפָּחָה שְׁלוֹ - זֶה הַזְמַן לְהָרִים אֶת הַיָּד!
כִּי בְּזָכוֹת הַמְשֻׁפָּחָה אַתֶּם אַף פֶּעַם לֹא לְבַד.
הָאוֹת בֵּית הִיא חֵם וּמְשֻׁפָּחָה,
הִיא מְסַמֶּלֶת עֲבוּרֵנוּ נֵעִם וְשִׂמְחָה.
הַהוֹרִים שֶׁתָּמִיד דּוֹאֲגִים לָנוּ, הָאֲחִים שֶׁלְכָלֵם עוֹזְרִים,
בֵּית הַבֵּית - וְזֶה כָּל כֹּךְ מְקַסֵּים!

האות ג - גמול

ומה מלמדת האות ג, השלישית בתור?
להשיב טובה, לגמל חסד, לאחרים לעזר.
כי החברים הם אחד הדברים החשובים בחיים,
ואת זה אסור לשכח לעולמי עולמים.
וכשחבר נמצא בצרה, זקוק לעזרה או סתם עצוב,
חבק אותו, גמל לו חסד -
זה ממש ממש חשוב!

קאות ד - דלת, דלות

מה עושים כשמישהו מרגיש לבד?
בודד, עצוב, כזה שאין לו אף אחד?
קאות ד מזמינה אתכם לפתח דלת בקלות
ולקבל אותו אליכם - שיהנה משפע ולא ירגיש דלות!
שמחו, עודדו והקיפו אותו באהבה בכל עת -

כי כך מתנהגים חברי אמת!

הָאוֹת הַ - הוּ הָאִו!

הוּ, הָא, מָה קָרָה? הָאוֹת הַ הַגִּיעָה - וְאַתָּה שְׂמַחָה וְאוֹרָה!
כָּעֵת הָאוֹת דַּ כְּבֹר אֵינָה עֲצוּבָה,
הַדְּלוֹת וְהַעֲצָב אֵינָם עוֹד מִנֵּת חִלְקָה.
כִּי הַזֶּה הָאוֹת שְׂקוֹרָאת בְּגִיל וּבִצְהֵלָה,
זֶה הָאוֹת שְׂמֵבִיָּאָה אֶת הַשְּׂמָחָה - בִּיהַ הַיְדִיעָה!

קָאוֹת ו - !!

הָאוֹת הַמְּחַבֵּרֶת, הָאוֹת שֶׁתָּמִיד עַל אַחַדוֹת מְדַבֵּרֶת,
זוֹהִי ו, שְׂרוּאָה אֶתְכֶם יַחַד - וּמְרַגֵּשָׁה מְאֹד!
כָּל אֶחָד מֵאֵתְנוּ תִּלְוִי גַם בְּעֶזְרַת חֵבְרוֹ,
וּנְשַׁעוֹשִׂים דְּבָרִים יַחַד, אֶפְשָׁר הַכֵּל לִבְרֹא.
נְשַׁאֲנְחוּנוּ, כְּמוֹ הָאוֹת ו, מְחַבְּרִים וּמְחַבֵּרִים,
הֵכִי כִיף לִהְיוֹת שְׁלֵנוּ חֵבְרִים!

הָאוֹת ז' - זוֹ, הַזָּנָה

מִי לֹא אוֹהֵב לְטַעַם וּלְאֲכֹל? הָאוֹת ז' מְסַמֶּלֶת תְּזוּנָה לְכָל!
אֲבָל לֹא רַק עַל מַאֲכָלִים וְתַבְשִׁילִים אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים -
כִּי אִם עַל מִזּוֹן לְנַפֵּשׁ, שְׂבִיחוֹתוֹ נִרְגִּישׁ חֲפְשִׁיִּים וּמְשַׁחֲרָרִים,
כִּי לֹא רַק הַמִּזּוֹן עוֹזֵר לְבְרִיאוֹת הַגּוּף,
גַּם מְשַׁחֲקִים מֵהַנִּים, תַּחֲבִיבִים וּפְעִילוּיֹת מֵהַנּוֹת בְּטְרוּף.

הָאוֹת ז' מְבַקֶּשֶׁת מֵאֲתָנוּ לֹא לְשַׁכַּח
לַעֲשׂוֹת מֵדֵי יוֹם מַעֲשִׂים שְׂמֵמְלָאִים אֶת הַלֵּב וְאֶת הַמוֹחַ!

קָאוֹת הַ - חֵיּוֹת

הָאֵל הַמַּזִּין וְהַטּוֹב שָׁאֵנוּ אוֹכְלִים
מַעֲשִׂיר אוֹתָנוּ, מַכְנִיס בְּנוֹ כּוֹחוֹת מְחֻדָּשִׁים.
כִּי הָאוֹת הַ כָּאֵן כְּדִי לְהַזְכִּיר לָנוּ שְׁאֵנַחְנוּ חַיִּים,
שְׂמֵחִים, אוֹהֲבִים וּמְאֻשְׂרִים.
הַ הֵיא חֵיּוֹת, חֵיּוֹת, הֵיא שְׂמֵחָה לֵּלַא הַפְּסָקָה.
הֵיא מְחַזְקֶת, מְעוֹדֶדֶת וּמְרַפֶּאת כָּל מְכָה וּמְכָה!

האֹת ט - הַטִּית הַלֵּב

לֹאן נוֹטָה הַלֵּב שְׁלָכֶם - שְׁאֵלוּ אֶתְכֶם פִּעַם?
הָאוֹת ט מַטָּה אֶת הַלֵּב לְמָקוֹם שֶׁל תְּכָלִית, שֶׁל טַעַם.
כִּאֲשֶׁר לִבְנוֹ נוֹטָה לְכַעַס, לְעִצְבוֹת,
מְגִיעָה הָאוֹת ט וּמוֹדִיעָה: מְדַבֵּר בְּטַעוֹת!
עֲלִינוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְרוֹגְעִים,
וְאֵז נוֹכַל לְרַאוֹת שִׁישׁ לָנוּ יָפִי שֶׁל חַיִּים!

הָאוֹת י - יָד

הָרִימוּ אֶת הַיָּד - אֵל נָא תִּתְבַּיֵּשׁוּ!
הָאוֹת י דוֹאֶגֶת שֶׁלֹּא תַחֲשֶׁשׁוּ. כִּי בְעֶזְרַת הָאוֹת י אַתֶּם יְכוּלִים
לְהָרִים אֶת הַיָּד וּלְשַׁאֵל,
וּלְהוֹכִיחַ לְחֻבְרִים כַּמָּה אַתֶּם גְּדוֹלִים.
אֲזָה הַזְמַן לְאַזְר אִמְץ וּלְהִתְמוֹדֵד,
כִּי בִנְתָה זֶה כָּבוֹר בָּרוּר: אֵין הַבֵּיִשׁוֹן לְמַד!

הָאוֹת כַּ - כִּיף

כִּמָּה כִּיף לָתֵת 'כִּיף' כְּשִׁפּוּגִשִׁים אָדָם אָהוּב,
וְכִמָּה נְחַמֵּד לְהַרְגִישׁ בְּחִבְרָתוֹ חָשׁוּב.
הָאוֹת כַּ מְזַמֵּינָה אֶתְכֶם לְשִׂמְחָה תָּמִיד עִם חֲבֵרִים,
לְכִיף, לְהִשְׁתַּעֲשַׁע, לַעֲשׂוֹת חַיִּים.
תִּקְעוּ כַּף, לַחְצוּ יָד וְהַכְרִיזוּ 'לְמַטָּה כִּדְאִי!' אוּ 'לְמַעְלָה עֲדִיף!'
כִּי הָאוֹת כַּ מְסַפֶּקֶת הַזְדַּמְנוֹת נְהַדְרֵת לָתֵת יָפִי שֶׁל כִּיף!

קָאוֹת ל - לַמּוֹד

לְלַמַּד זֶה מְמַלֵּךְ, לְלַמַּד זֶה חָשׁוּב,
כְּדֹאֵי לְהַקְשִׁיב, לְשִׁנּוֹן, לְחֶזֶר עַל הַדְּבָרִים שׁוּב וְשׁוּב.
קָאוֹת ל מְזַכֵּירָה לָנוּ שֶׁעַל לְמוֹדִים לֹא מוֹתְרִים,
וְזֶה נֶכּוֹן גַּם לִילְדִים וְגַם לְמַבְגָּרִים.
בְּעֶזְרַת ל נִשְׁב וְנִלְמַד, שְׁעוּרֵי בֵּית נְכִין,
וְכַךְ, כְּשֶׁנֶּהְיָה גְדוּלִים, נִצְלִיחַ בְּצוּרָה מְרֻשְׁמָה לְחִלוּטִין!

הַאֹת הַ - מוֹם

מִסְבִּיב יִשְׁנָם יְלָדִים מְכַל הַסּוּגִים וְהַמִּינִים
שֶׁנֶּרְאִים אוֹלֵי שׁוֹנָה מֵאֲתָנּוּ, אֲךָ כְּמוֹנוּ הֵם מְרַגִּישִׁים.
גַּם אִם יֵשׁ לָהֶם צְבַע עוֹר שׁוֹנָה אוֹ אוֹלֵי אֶפְלוֹ מוֹם,
יִדַּע כִּבֶּר עֲכָשׂוֹ: זֶה שׁוֹם דָּבָר, זֶה כָּלוּם.
הַאֹת מִּמְזַכֵּרָה לָנוּ שֶׁכֻּלָּם כְּאֵן שׁוֹיִם
וְשֶׁאִסוּר לְהַגִּיד עַל אֵף אֶחָד דְּבָרִים רָעִים וּמַעֲלִיבִים.

הָאוֹת נ - נוּא

מִמָּשׁ כְּמוֹ הָאוֹת מ, גַּם כָּאן אֲנַחְנוּ עֲלוּלִים
לְדַבֵּר עַל דְּבָרִים שֶׁהֵם קָצֵת לֹא נְעִימִים, מְשָׁנִים.
סָבָא וְסֹבְתָא שְׁלָנוּ, הָאֱהוּבִים,
מְזַדְּקָנִים וְשִׁרְיָהֶם נַחֲלָשִׁים מְאֹד, מִתְנוּנִים.
הָאוֹת נ מְזַכֵּירָה לָנוּ לַעֲזֹר לָהֶם בְּכָל רִגַע נְתוּן,
כִּי בְזָכוֹתֶם אֲנַחְנוּ כָּאן -

וְזֶה הַזְמַן לְהַחֲזִיר לָהֶם אֲהָבָה וְאַמּוּן!

הָאוֹת ס - סוּמֵר

וְמָה שֶׁנִּכְנֹן לְגַבֵּי הַסָּבִים וְהַסְּבִתוֹת שֶׁלֵּנוּ
נִכְנֹן גַּם לְחֻבְרִים שֶׁל כָּלֵנוּ: אִם חֵבֵר נּוֹפֵל, אוֹ אִם קָשָׁה לוֹ וּמְצִיקָה,
הָאוֹת ס מְסַמְּנֶת לָנוּ תְּמִיכָה לְהַעֲנִיקָה.
עָלִינוּ לְהוֹכִיחַ שְׂאֵפֶשֶׁר לְסַמֵּךְ עָלֵינוּ תָּמִיד
שֶׁנֶּעֱזֹר, שֶׁנִּתְמַךְ, שֶׁנִּדְחַף קְדִימָה כָּל חֵבֵר - בְּהוֹוֶה וּבַעֲתִיד.
בְּעֶזְרַת הָאוֹת ס תָּמִיד נִזְכֹּר וְנִשְׁנָן:
הַמְּשִׁפָּחָה וְהַחֻבְרִים סוּמְכִים עָלֵינוּ, וְעֲלֵיהֶם נִשְׁמֵר וְנִגָּן.

הָאוֹת ע - עֵין

הָאוֹת ע אומרת לנו דבר פשוט:
נדי להצליח בחיים צריך לראות את הטוב, וזו לא טעות.
הסתכלו על הדברים בעינים חיוביות,
חפשו את חצי הכוס המלאה בבשורות טובות.
כי העין היא הכלי שבעזרתו אנחנו רואים את העולם,

והשוב שהוא יראה לנו משלם!

קאות פ - פה

הדברים שאנחנו אומרים מעידים עלינו רבות,
אם נשתמש במלים רעות ואם נשתמש בטובות.
קאות פ מזמינה אותנו להשתמש בפה בחכמה,
לא לקלל, לא לדבר בצורה רעה.
כי הפה שלנו מיעד לעודד ולהצחיק,
ואם גם נקפיד לאכל בריא - זה לגמרי מספיק!

קָאוֹת צ - צְדִיקָה

יש אֶת אַחַת מִיְחָדָת, שְׁשֵׁמָה מִסְפִּיק כְּדִי לְהֵבִין מָה הִיא מִלְמַדָּת.
זֶאת הָאוֹת צ אֲשֶׁר מְבַחֵינָתָה כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ הוּא צְדִיקָה,
וְאֵת הַתָּאֵר הַזֶּה בְּדִיוֹק אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַצְדִּיק.
חָשׁוּב מְאֹד לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים רְאוּיִים, לַעֲזֹר וְלֹא לַפְגֵּעַ,
לְהִתְמַקְדֵּד רַק בְּמָה שְׁטוֹב - וְלֹא לְהִמָּשֵׁךְ אֶל הָרַע.

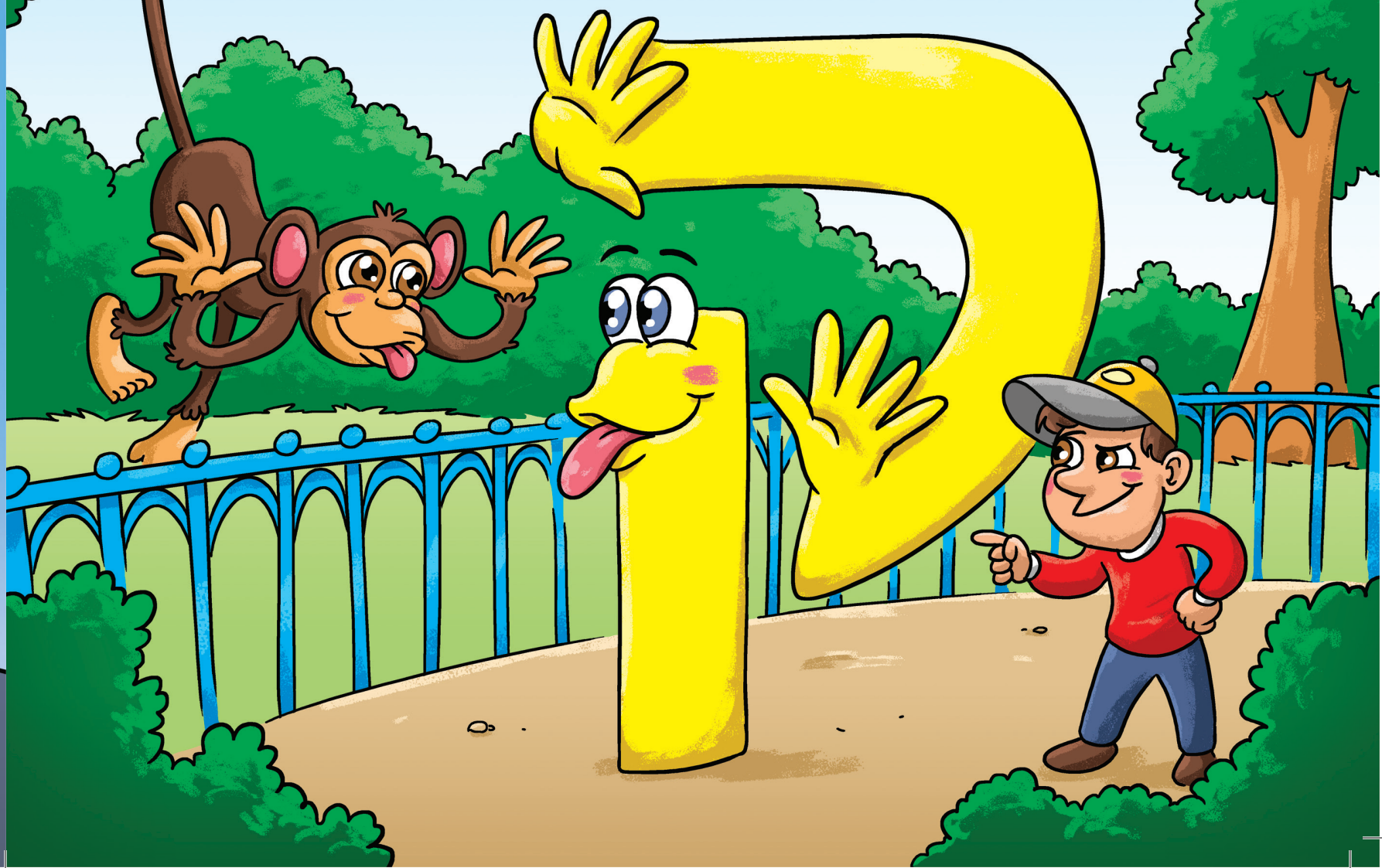

קָאוֹת ק - קוֹף

עַל הָעֵצִים מְטַפֵּס לּוֹ הַקּוֹף וּמְחַקֶּה אֶת הַסְּבִיבָה שֶׁלוֹ לְלֹא סוּף.
גַּם בְּנֵי אָדָם יְכוּלִים לְחַקוֹת אֶת חֲבֵרֵיהֶם, וּבְעֵצָם כָּל אֶחָד,
לְכֵן חָשׁוּב שֶׁנַּעֲשֶׂה וְנִגִּיד דְּבָרִים טוֹבִים בְּלִבְד.

כָּאֵן הָאוֹת ק מוֹפִיעָה כְּדִי לְהַבְהִיר:
לֹא רַע לְחַקוֹת אַחֵרִים - אֲבָל רַק כְּשֶׁזֶה נִכּוֹן, רְאִי וְסִבִּיר.

הָאוֹת רַ - רֶשֶׁרֶשׁ

”הָבֵה נִרְעִישָׁה, רֶשֶׁרֶשֶׁרֶשֶׁרֶשֶׁרֶשׁ!”
כִּי אוֹמֶרֶת הָאוֹת רַ לְלֹא כֹל חֶשֶׁשׁ.
כִּי יֵשֶׁנוּ מְקוֹם אֶצֶל כָּלֵנוּ בְּחַיִּים
גַּם לְשִׁמְחָה, לְחִגִּיגָה נִפְלְאָה וּלְרִקּוּדִים.

בְּרִגְעִים הַנְּכוֹנִים נִשְׁמַח כָּלֵנוּ יַחַד, נִקְפֵּץ וְנִרְקֵד
וְלֹא נִשְׁאִיר אֶף אֶחָד בְּצַד לְעִמָּד!

הָאוֹת שֶׁ- שֵׁן וְשֵׁנָה

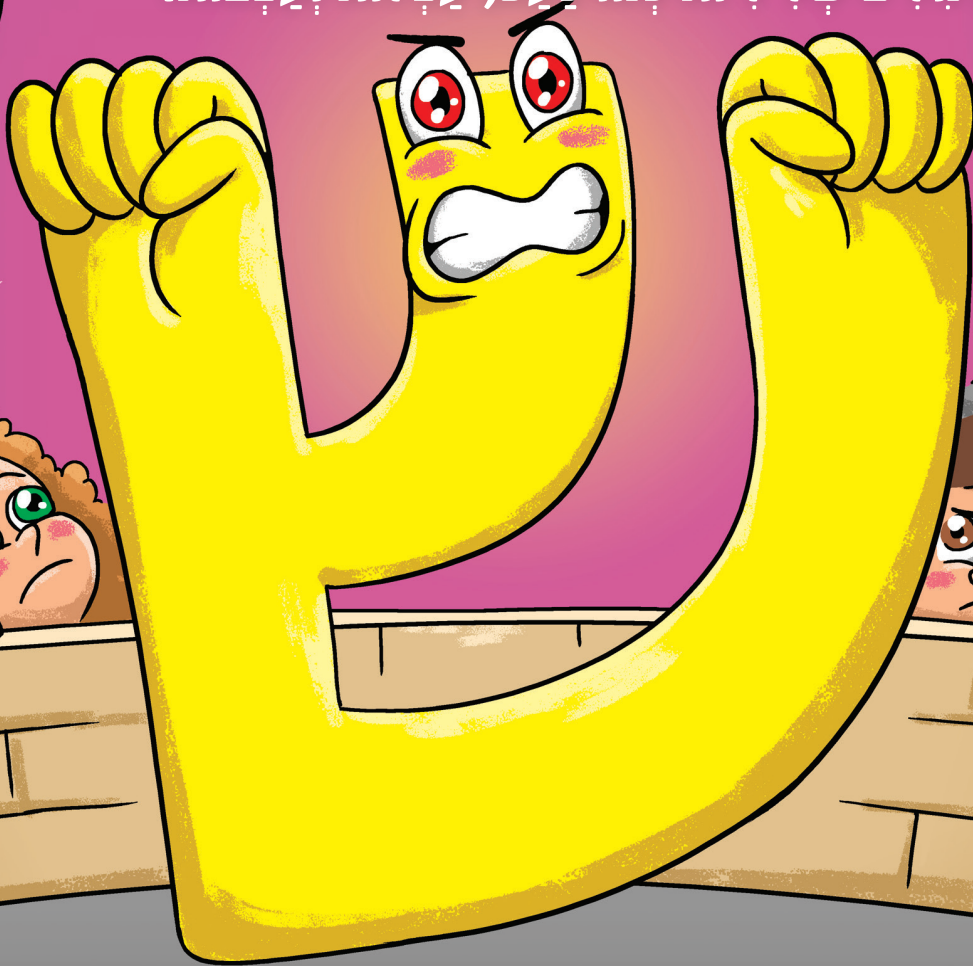
אֶת הַשָּׁנִים לְצַחֵחַ - אֲסוּר לְשַׁנֵּחַ,
וְאֶת הַשָּׁנָה לְחַבֵּק - כִּדֵּי שְׁלִמְחֶרֶת יִהְיֶה לָנוּ כּוֹחַ.
הָאוֹת שֶׁ מְסַמְּלֵת אֶת שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת הַמִּיחָדוֹת
שָׂאֲחַת עִם הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם רוֹקְדוֹת.
צָחָצוּחַ-שָׁנָה-צָחָצוּחַ, כֵּךְ עוֹשִׂים כָּלֵם בְּשִׁמְחָה
בְּכָל לַיְלָה, רָגַע לְפָנַי שֶׁהַיּוֹם נִגְמַר -
וּבִבְקָר עִם הַזְּרִיקָה.

הָאוֹת שֵׁשׁ - שְׁנָאָה

לִיד הָאוֹת שֵׁשׁ הָרְגִילָה' וְהַמְכֶרֶת
יִשְׁנָה גַם אוֹת דּוֹמָה לָהּ, אֲךָ שׁוֹנָה בְּאִדְרֶת.
זוֹהִי הָאוֹת שֵׁשׁ שְׁכָמוּ סֵ נִשְׁמָעָה,
שֶׁ שְׁמָאֲלִית שְׁבְרָאשׁ הַמְלָה שְׁנָאָה מוֹפִיעָה.
אֲךָ אֲנַחְנוּ לֹא חוֹשְׁבִים עַל מְלִים שֵׁישׁ בְּהֵן רִשְׁעוֹת,
וְשׁוֹנְאִים רַק מְלִים שְׁלִילִיּוֹת כְּמוֹ כַעֲס, עֲצֻלוֹת וְעֲצָבוֹת.

הָאוֹת ת - תּו

הָאוֹת ת, הָאוֹת הָאֲחֵרוֹנָה, מְסַמֶּלֶת תּו, סִימָן, יַעַד וּמַטְרָה.

סִמְנוּ לְעֵצְמְכֶם יַעֲדִים וּמַטְרוֹת

כְּדִי שֶׁתִּדְעוּ מָה תִּרְצוּ כְּגֹדוֹלִים לְהִיּוֹת.

הָאוֹת ת מְזַמֶּינָה אֶתְכֶם לַעֲדָא אֶתְהָ בַדְרֹךְ

וּלְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד - תָּמִיד קְדִימָה -

גַּם אִם מְקַבְּלִים מַכָּה בַבְּרֹךְ!

